

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120256897
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6120256897.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

21 15Csp/18/2020

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX
15Csp/18/2020-509 IČS: XXXXXXXXXXXX

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Porsche Finance Slovakia s. r. o. so sídlom: Digital Park II, Einsteinova 3754/23, 851 01 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 31341438, zastúpený advokátkou: JUDr. Elena Štefančíková, advokátska kancelária so sídlom Bratislava-Karlova Ves, Veternicová 1, IČO: 42 360 340, proti žalovanému: D. E., nar: 15.11.1984, bytom F., G. F. XXXX/X, o žalobe na zaplatenie 7.113,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

21 15Csp/18/2020

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX
15Csp/18/2020-509

IČS: XXXXXXXXXXXX

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

III. Neúplné podanie žalovaného, ktorým sa domáha od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia a úžery vylučuje na samostatné konanie.

odôvodnenie:

26

15Csp/18/2020

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou, ktorú doručil pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“), domáhal od žalovaného finančného plnenia vyčísleného v sume 7.113,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, z dlžnej sumy počítaný od 01.09.2019 do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. O takto uplatnenom nároku súd rozhodol rozsudkom č. k. 15 Csp/18/2020 -257 zo dňa 05.08.2022 (ďalej len „rozsudok“), ktorým žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

3. Voči rozsudku bolo zo strany žalobcu podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Nitra (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 7CoCsp/8/2023 zo dňa 29.02.2024 (ďalej len „uznesenie“, alebo „zrušujúce uznesenie“) tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 04. 2024. Odvolací súd vyslovil jednoznačný právny názor, že strany sporu uzatvorili zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, v ktorej dojednali spotrebiteľský úver výhradne na financovanie konkrétneho tovaru osobného motorového vozidla z ktorého dôvodu je potrebné sa zaoberať oboma zmluvami.

3.1. Povinnosťou súdu v ďalšom je zaoberať sa aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere a kúpnu zmluvou, posúdiť, či sa jedná o platné právne úkony a či zmluva bola uzatvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z., či obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 tohto zákona. Ak budú zistené v tomto smere nedostatky, je povinnosťou súdu sa zaoberať dôsledkami vyplývajúcimi z porušenia povinností v zmysle § 11 zákona č. 129/2010. Rovnako je potrebné sa zaoberať aj tým, kedy došlo k zániku týchto zmlúv a aký vplyv to malo na záväzky oboch strán sporu. Ďalej odvolací súd konštatoval, že vzájomná súvislosť oboch zmlúv (kúpnej zmluvy aj zmluvy o spotrebiteľskom úvere) musí byť zrejmá z obsahu týchto zmlúv a preto je potrebné venovať ich obsahovým náležitostiam zvýšenú pozornosť a zo zistení vyvodiť závery.

3.2. Odvolací súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/322/2020 zo dňa 30.11.2022 s odkazom na závery ktorého je povinnosťou súdu v ďalšom konaní sa vysporiadať s dojednanou kúpnu cenou predmetu financovania uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.03.2016 v sume 28.084,00 Eur vopred uhradenou čiastkou žalovaným v sume 7.021,00 Eur a výškou spotrebiteľského úveru 21.063,00 Eur. Okresný súd má zistiť, či zodpovedá v kúpnej zmluve dojednaná výška kúpnej ceny vo výške uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a či sú tieto údaje správne. Taktiež je potrebné vysporiadať sa s celkovou cenou vozidla 28.084,00 Eur, ktorá je uvedená vo faktúre č. 111028, vystavenej dňa 15.03.2016 a je potrebné zaoberať sa aj dojednaním sumy 631,89 Eur, ktorá predstavuje spracovateľský poplatok pri uzavretí zmluvy (3 %, ktorý žalobca započítal do kúpnej ceny predmetu financovania 21.063,00 Eur + 7.021, Eur) a výšky spotrebiteľského úveru 21.063,00 Eur (631,89 Eur + 20.431,11 Eur). Bolo poukázané na to, že nesprávne uvedený údaj môže mať vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy, a tiež na samotnú výšku záväzku spotrebiteľa (RPMN, výška splátky, úročenie úverovej zmluvy). Zároveň je potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami strán sporu uvádzanými v priebehu konania a výškou sumy, ktorú už žalovaný žalobcovi zaplatil. Odvolací súd poukázal aj na nesprávnu poučovaciu povinnosť súdu voči žalovanému, ktorý nedostatok je potrebné rovnako odstrániť.

4. Čo sa týka poučenia žalovaného, tu súd poukazuje na to, že žalovanému bolo opakovane doručované poučenia pre spotrebiteľa (doručenka na čl. 351, ako aj doručienka na čl. 394), pričom súd zároveň poukazuje aj na zápisnicu z pojednávania konaného dňa 08.01.2025, kde súd výslovne dotázal žalovaného, či poučenie, ktoré mu bolo doručované aj spolu s predvolaním porozumel, a bolo poukázané na jeho možnosť dať sa zastupovať. Žalovaný na výzvu súdu uviedol, že poučenie, ktoré mu bolo doručené porozumel, a zastupovať v tejto veci sa chce sám (čl. 402).

5. Žalobca v žalobe uviedol, že súčasťou uzatvorenej zmluvy boli aj všeobecné zmluvné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, splátkový kalendár k zmluve, ako aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe tohto záväzkového vzťahu žalobca poskytol žalovanému finančný úver vo forme odloženej platby kúpnej ceny predmetu financovania v sume 21.063,00 Eur s dobou splatnosti 72 mesiacov, fixnou úrokovou sadzbou vo výške 3% ročne, výškou ročnej percentuálnej miery nákladov 13,53 % a priemernou RPMN vo výške 8,56 % ročne, pričom takto poskytnutý úver bol účelovo určený na financovanie časti obstarávacej ceny motorového vozidla továrenskej značky Škoda, model Nová Škoda Yeti 4x4 Style, rok výroby 2016, zdvihový objem 1968 cm³, 110 kW, VIN: H., farba 1M1M – hnedá Mato metalíza (ďalej len „osobné motorové vozidlo“, alebo „predmet financovania“), ktorý žalovaný osobne prevzal v rovnaký deň, t. j. 15.03.2016, čo vyplýva z protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla. V zmysle zmluvného vzťahu bolo povinnosťou žalovaného vrátiť poskytnutý úver vo forme odloženej platby kúpnej ceny spolu s dohodnutým úrokom žalobcovi riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, v pravidelných mesačných splátkach. Súčasťou mesačnej splátky bolo aj poistenie predmetu financovania, ktoré si strany dohodli v zmysle článku 5 ods. 9 všeobecných zmluvných podmienok. Žalovaný zaslal žalobcovi dňa 31.01.2018 žiadosť o rozrátanie jednej zvýšenej splátky v sume 7.021,00 Eur na mesačné splátky, na základe čoho došlo dňom 07.02.2018 k zmene splátkového kalendára, pričom žalovaný k takto upravenému splátkovému kalendáru pripojil svoj vlastnoručný podpis. Žalobca bol v postavení predávajúceho a žalovaný v postavení kupujúceho a v zmluve sa zároveň dohodli, že vlastnícke právo k predmetu financovania prejde na kupujúceho až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, resp. všetkých jej splátok s príslušenstvom. Žalovaný sa však dostal do omeškania s úhradou troch splátok po dobu po viac ako 10 dní, jedná sa o splátky č. 26 – 28, z ktorého dôvodu žalobca listom zo dňa 05.09.2018 žalovanému oznámil v zmysle článku 7 ods. 3 všeobecných zmluvných podmienok, že sa týmto dňom stal splatným celý úver podľa zmluvy. Žalobca oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zaslal žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu a vyzval žalovaného, aby zaplatil dlžnú sumu, ktorá bola uvedená v predmetnom oznámení. Žalobca zároveň žalovanému oznámil aj uplatnenie a začatie výkonu výhrady vlastníckeho práva, a tiež ho oboznámil o účtovaní poplatkov spojených s mimosúdnym inkasom pohľadávky v zmysle príslušného článku všeobecných zmluvných podmienok. Žalovaný ani napriek výzve dlžnú sumu neuhradil v celom rozsahu, ani v dodatočne poskytnutej lehote, z ktorého dôvodu došlo protokolárnym spôsobom k odobratiu predmetu financovania, na základe čoho žalobca pristúpil k výkonu výhrady vlastníckeho práva. Dňa 09.11.2018 žalovaný oznámil žalobcovi miesto, kde sa nachádza predmet financovania, a po prevzatí ktorého žalobca dal vo veci vypracovať expertízny posudok č. 32/2019/VW znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k. s., po ktorých úkonoch žalobca následne mohol pristúpiť k odpredaju. Predmet financovania bol predaný tretej osobe prostredníctvom dražby v súlade s výkladom ustanovenia podľa § 35 ods. 10 zákona č. 40/1964 Z. z. v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ.“). Žalobca poukázal aj na to, že právnym dôsledkom predčasného ukončenia zmluvy a predčasnej splatnosti úveru vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu ním vyčíslenú, ktorá bola podrobne vyčíslená vo vyrozumení o vysporiadaní pohľadávky veriteľa po predčasnej splatnosti úveru podľa zmluvy, ktorú žalobca vystavil žalovanému dňa 02.08.2019 a zaslal na adresu trvalého bydliska. Pohľadávka žalobcu potom predstavuje:

- dlžnú čiastku splatnú ku dňu stanovenia úveru predčasne splatným - 273,58 Eur;
- nesplatenú časť istiny spotrebiteľského úveru: 12.557,84 Eur;
- náklady žalobcu spojené so zaistením vozidla a realizáciou predaja: 1.565,75 Eur;
- iné náklady (oprava, servis a pod. bez DPH): 17,70 Eur a
- suma poistného na poistenie predmetu financovania: 79,18 Eur. Uvedené položky spolu predstavujú 13.946,89 Eur s tým, že výnos z predmetu financovania bola suma 6.833,33 Eur. Žalobca si po započítaní nárokov a odpočítaní nárokov žalovaného uplatnil nárok na plnenie 7.113,56 Eur.

5.1. Žalobca ďalej poukázal aj na to, že žalovaný dosiahol na splátkach preplátok v sume 273,58 Eur, pretože po stanovení úveru predčasne splatným, čiastočne svoj dlh uhradil. Čo sa týka sumy 12.557,84 Eur, tak k tejto sume došiel žalobca tak, že odpočítal sumu poskytnutého úveru 21.063,00 Eur po vykonaných splátkach do dňa predčasného ukončenia zmluvy bez úroku, na ktoré mal žalobca nárok, a ktorá suma predstavovala 8.505,08 Eur. Tu žalobca poukázal na ustanovenie článku 7 ods. 5 všeobecných zmluvných podmienok. Čo sa týka sumy 1.565,75 Eur, ako aj ostatné náklady v sume 17,70 Eur, v sume 79,18 Eur, žalobca poukázal na článok 7 ods. 5 všeobecných zmluvných podmienok s tým, že sa jedná o náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti so zadržaním predmetu financovania v sume 268,45 Eur vrátane DPH, a zabezpečením odtiahnutia vozidla v sume 84,00 Eur vrátane DPH. Žalobca ako doklad predložil aj faktúry č. 20180319 spoločnosti OVER – LEASE, s.r.o., ako aj faktúru č.

XXXXXXXX, I. B. A+P odťahová služba a poukázal aj na náklady súvisiace s vypracovaním expertného posudku v sume 75,72 Eur vrátane DPH, na ktorých preukázanie predložil faktúru č. XXXX/XXXX spoločnosti EXPERT GROUP k. s. Ďalšie náklady predstavujú zabezpečenie vyhotovenia duplikátu osvedčenia o vozidle v sume 24,00 Eur vrátane DPH a 12,00 Eur kolky. Poukázal aj na náklady súvisiace s realizáciou dražby v sume 1.020,67 Eur vrátane DPH a 5,70 Eur za registráciu oznámenia o spoločnej dražbe. Bola predložená faktúra č. 1981000426 spoločnosti FORSAJT s.r.o. a faktúra č. FV190290 spoločnosti Aukčné centrum s. r. o..

6. V podanom odpore (čl. 62 – 70) žalovaný poukazoval na skutočnosť, že žalobca si žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Takto uplatnený nárok žalovaný neuznáva, čo do dôvodu a výšky a žiada, aby žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá ako nedôvodná s tým, že žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Podľa žalovaného z logicky neodôvodnených a dôkazmi nepodložených finančných údajov žalobcu, nie je možné mať žiadne oprávnené finančné nároky zo strany žalobcu. Žalovaný poprel skutkové tvrdenia protistrany v celom rozsahu a uvádza vlastné tvrdenia, z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. Žalovaný má za to, že žalobca svoj nárok neosvedčil relevantnými dôkazmi. Priložené listinné doklady neosvedčujú uplatnený nárok s tým, že podľa žalovaného žalobca ani len matematicky nepreukázal odôvodnenie svojho finančného nároku, ani neuviedol odkontrolovateľný výpočet a postup žalobcom nárokovanej sumy 7.113,50 Eur. Uviedol aj, že žalobca v samotnom žalobnom návrhu uprednostňuje preukazovanie výpočtov nárokov a úrokov z omeškania a jeho trov konania pred preukázaním presných finančných údajov o plneniach žalovaného, z ktorého dôvodu žiadal o vykonanie prepočtu, ako aj podrobeniu zmluvy, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok, súdnej kontrole. Žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu, zaviazat' protistranu na úhradu trov konania. Poukázal na to, že obsah spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané zmluvné podmienky individuálne. Žalovaný poprel tú skutočnosť, že žalobca by mal byť predávajúcim predmetu financovania, pretože toto považuje za vadu zmluvného vzťahu a vadu konania, lebo v jednom z dokladov žalobcu je ako predávajúci uvedený Auto centrum CYDA s. r. o., kde poukázal na protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, ktorého v tom istom doklade označuje ako finančný agent. Uviedol, že žalobca nepredložil kúpnopredajnú zmluvu s dohodou o podmienkach vlastníckeho práva. Poukázal na právnické pasce zo strany žalobcu, a to neprijateľné zmluvné podmienky, keďže veriteľ mu dal kópiu svojej zmluvy s vedomím, že zmluva je v súlade so zákonmi, avšak podľa aktuálnej vedomosti žalovaného mu správca klamal od prvého kontaktu s ním. Právnicki a kvalifikovaní odborníci, špecialisti žalobcu sa svojimi vedomosťami, nekalými obchodnými praktikami spojili proti zákazníkovi s tým, že žalobca nepredložil celú zmluvu ako dôkaz ich zmluvného vzťahu. Namietal matematickú nepresnosť v časti vyčíslenia finančnej čiastky, ktorá bola prepísaná žalovanému, a následne žalovaným splnená. Podľa žalovaného zmluva o úvere nemá povinné zmluvné náležitosti, zmluvná dokumentácia neobsahuje ani splátkový kalendár s povinnými zmluvnými náležitosťami, pričom splátkový kalendár, ktorý bol predložený nie je dátumovo identifikovateľný a je jasné, že nebol podpísaný dňa 15.03.2016 ako zmluva o úvere. Namietal možnosť platne predčasne zosplatniť úver, pretože omeškanie 3 splátok po dobu viac ako 10 dní podľa žalovaného nie je v súlade s platným právnym poriadkom. V oznámení o predčasnej splatnosti úveru z 05.09.2018 nie sú uvedené žiadne finančné parametre úveru, teda ani výška poskytnutého úveru, teda ani výška plnení žalovaného v prospech žalobcu; nie je priložený ani rozpis dlžných súm, na ktoré sa žalobca odvoláva v závere tretej vety predmetného oznámenia. Podľa žalovaného nebola preukázaná ani reálna čiastka poskytnutého úveru, kde celková výška spotrebiteľského úveru je 21.063,00 Eur, ale v protokole o odovzdaní a prevzatí vozidla sa uvádza cena kupovaného vozidla v čiastke 28.084,00 Eur a súčasne sa uvádza, že žalovaný vopred uhradil časť kúpnej ceny 7.021,00 Eur. Žalovaný namieta tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že za kupované vozidlo uhradil 28.084,00 Eur, o tomto nie je žiaden doklad ani dôkaz, a preto rozporuje finančnú angažovanosť žalobcu v tomto financovaní v čiastke 21.063,00 Eur. Žalovaný namieta aj celkovú čiastku, ktorá vyplýva zo zmluvy a je uvedená v sume 22.594,25 Eur, pretože táto nevyplýva z rozpisu splátok. Pokiaľ žalovaný uhradil 7.021,00 Eur vopred, a ostatné splátky sú spolu $22 \times 111,58 \text{ Eur} = 2.454,76 \text{ Eur}$, $2 \times 7.132,58 = 14.265,16 \text{ Eur}$, $11 \times 331,59 \text{ Eur} = 3.647,49 \text{ Eur}$, $26 \times 307,13 \text{ Eur} = 7.985,38 \text{ Eur}$, to spolu predstavuje 28.352,79 Eur a nie 22.594,25 Eur ako je uvedené vo formulári. Žalovaný teda rozporoval aj finančné údaje uvedené v oznámení o predčasnej splatnosti úveru. Osobitne rozporoval aj výnosy z predaja predmetu financovania, ktorý je len v čiastke 6.833,33 Eur, pretože aj v čase, keď bol písaný odpor obdobné vozidlo je na autobazároch ponúkané za 9.700,00 Eur a nie iba za 6.833,33 Eur, pričom v čase dražby bola tržná cena predmetu financovania reálne ešte viac ako je cena 9.700,00 Eur. Interné doklady žalobcu o výške plnení žalovaného, nie je možné považovať za relevantné dôkazy. Žalovaný považuje žalobu za zmätočnú, za nedôvodnú, nárok uplatnený žalobcom v celom

rozsahu vrátane trov konania neuznáva. Podľa žalovaného finančné nároky žalobcu sú preukázateľne bez právneho titulu a sú bezdôvodným obohatením sa žalobcu vo finančný prospech žalovaného. Z neplatných právnych úkonov nemôžu vzniknúť platné právne účinky, preto konanie žalobcu považuje za neoprávnené. Žalovaný žiadal, aby zmluva bola podrobená kontrole, aby žalobca predložil dôkazy o plneniach vykonaných zo strany žalovaného v prospech žalobcu s doložením výpisov z bankového účtu žalobcu, a čo sa týka návrhu rozhodnutia žiadal žalobcu zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu, že výroky sú bez identifikačných údajov veriteľa a žalovaného, aj bez identifikačných údajov samotnej zmluvy o úvere s tým, že žalovaný odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnemu žalobcovi, ktorú stranu považuje za úžernícku.

7. Žalobca, prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyňi, doručil súdu vyjadrenie k podanému odporu, kde uvádza, že v časti, v ktorej si žalovaný uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je zrejmé ani v akej výške sa svojho nároku domáha, na akom právnom základe, na základe čoho považuje tento nárok za ničím nepodložený a bez právneho významu. Námietku premlčania žalobcu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu, pretože žalovaný neunesol dôkazné bremeno, žeby nastala právna skutočnosť rozhodujúca pre začiatok plynutia premlčacej doby, a preto považuje vznesenú námietku premlčania za nespôsobilú spôsobiť zánik uplatneného nároku žalobcu. Odpor žalovaného považuje za vecne neodôvodnený, pretože argumentácia, ktorá bola uvedená v odpore nie je podľa žalobcu vecným odôvodnením. Poukázal na to, že vecne odôvodnený odpor by bol taký, ktorým musí žalovaný splniť povinnosť tvrdenia, ako aj dôkaznú povinnosť. Žalovaný však v podanom odpore neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by relevantne spochybňovali žalobcom tvrdený a riadne preukázaný nárok, a na podporu svojich tvrdení nepredložil ani žiadne dôkazy. Poukázal aj na to, že žalovaný v odpore uvádza skutočnosti, ktoré prevzal z voľne dostupného vzoru nachádzajúceho sa na internete, ktorý zaslal súdu bez potrebnej a relevantnej úpravy vo vzťahu k aktuálnemu stavu prejednávanej veci, na základe čoho jeho tvrdenia žalobca považuje za zmätočné a bez právneho významu v celom rozsahu. Žalobca preto popiera žalovaným uvádzané tvrdenia v odpore v celom rozsahu. K popretiu sumy 21.063,00 Eur žalobca uviedol, že žalovaný si sám vybral predmet financovania, ktorého suma predstavovala 28.084,00 Eur, a keďže zaplatil len časť kúpnej ceny 7.021,00 Eur, rozdiel tvorí práve poskytnutý úver. Podľa žalobcu táto skutočnosť medzi stranami sporu sporná nebola s tým, že bola preukázaná samotnou úverovou zmluvou. Skutočnosti uvádzané žalovaným v odpore o tom, že popiera pravdivosť všetkých listín považuje žalobca za účelové, v snahe vyhnúť sa splneniu svojej zmluvnej povinnosti. Povinnosti žalovaného jasne vyplývajú zo splátkového kalendára s tým, že prostredníctvom tohto splátkového kalendára sa žalovaný oboznámil s celkovou výškou, počtom a termínmi splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v členení, ktoré platná legislatíva v čase uzatvorenia úverovej zmluvy vyžadovala. Splatnosť jednotlivých mesačných splátok bola stranami stanovená na 15. deň v kalendárnom mesiaci, pričom posledná 72. splátka by bola splatná dňa 15.03.2022, čo bezpochyby predstavuje termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru. V predmetnom splátkovom kalendári, práve z dôvodu celkového prehľadu pre spotrebiteľa, je uvádzaný celkový súčet jednotlivých predpokladaných platieb zo strany spotrebiteľa, vrátane uhradenej akontácie, a tiež uhradený spracovateľský poplatok pri uzavretí úverovej zmluvy v sume 631,89 Eur, čo predstavuje súčet 29.615,29 Eur. Po odpočítaní týchto dvoch vopred uhradených platieb tak záväzok žalovaného predstavuje 21.962,36 Eur (poskytnutý úver + dohodnutý úrok). Žalobca sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného, že splátkový kalendár neobsahuje dátum 15.03.2016 a poukázal na to, že tento dátum je na prvej strane približne v strednej časti uvedený práve dňom 15.03.2016, čo predstavuje dátum vystavenia splátkového kalendára, pričom ide o automatizovaný údaj zo softwaru. Takýto dátum nie je možné meniť. Podľa žalobcu teda tvrdenia žalovaného, že daná listina nebola podpísaná dňa 15.03.2016 neobstojí. Vo vzťahu k samotnému predčasnému splateniu žalobca uviedol, že žalovaný nenamieta dôvodnosť stanovenia úveru predčasne splatným, t. j. nenamieta, že z jeho strany skutočne došlo k porušeniu zmluvných povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Žalobca sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného, že v oznámení o predčasnej splatnosti úveru nie sú podrobne rozpísané dlžné sumy, ktoré na tomto oznámení podľa žalobcu neabsentujú, a preto podľa žalobcu nie je zrejmé, čo konkrétne žalovaný namieta. Aj v tomto prípade spochybňovanie zo strany žalovaného považuje za účelové. K námietke žalovaného, čo sa týka celkovej čiastky, žalobca poukázal na platnú legislatívu, podľa ktorej táto suma je tvorená sumou poskytnutého finančného úveru formou odloženej platby kúpnej ceny spolu s dohodnutým úrokom a s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, teda suma 21.962,36 Eur ako poskytnutý úver + dohodnutý úrok + spracovateľský poplatok 631,89 Eur, pričom súčet týchto nárokov predstavuje 22.594,25 Eur tak, ako to uvádza formulár o zmluvných podmienkach. Preto spochybnenie uplatneného nároku žalobcu, resp. správnosť jeho matematického

výpočtu zo strany žalovaného podľa žalobcu neobstojí. Žalobca ďalej poukázal aj na to, že žalovaný vyjadril svoju vôľu uhrádzať spolu so splátkami poskytnutého finančného úveru aj poistenie predmetu financovania v sume 111,58 Eur mesačne v splátke 1- 47, resp. v sume 87,12 Eur v splátke 48 – 72. Poistenie predmetu financovania ale nebolo podmienkou poskytnutia finančného úveru žalovanému zo strany žalobcu. Takto dohodnuté poistenie však ale nie je súčasťou celkových nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože nebolo podmienkou pre poskytnutie samotného finančného úveru. Z uvedeného dôvodu danú sumu nie je možné započítať do celkovej čiastky, ktorú by bol žalovaný povinný zaplatiť na základe úverovej zmluvy, a z uvedeného dôvodu tiež nie je možné túto započítať do sumy celkovej čiastky uhrádzanej vo formulári o zmluvných podmienkach. Tu žalobca poukázal na vyhlásenie žalovaného v informačnom letáku, kde žalovaný prejavil vôľu uzavrieť poistnú zmluvu jasne, určito a zrozumiteľne. Čo sa týka celkových úhrad zo strany žalovaného, tak pod variabilným symbolom, ktorý označuje úverovú zmluvu, bola uhradená suma 12.551,62 Eur, pričom posledná úhrada bola na účet žalobcu prijatá dňa 09.10.2018 v sume 65,00 Eur tak, ako to vyplýva z listiny označenej ako prehľad splátok prijatých na úverovej zmluve (čl. 107). Tu žalobca poukázal aj na to, že táto suma predstavuje nie len úhrady samotného poskytnutia spotrebiteľského úveru formou odloženej platby kúpnej ceny, ale aj úhrady poistného za predmet financovania. Pokiaľ žalovaný neuhradil dohodnutých 72 splátok, tak záväzok žalovaného nebol do dňa začatia konania zo strany žalovaného splnený, a žalobca si preto nárok uplatňuje dôvodne. Žalobca opätovne uviedol aj rozpis, z ktorých pozostáva uplatnený nárok tak, ako to už bol uvedený aj v žalobe. Čo sa týka námietok zo strany žalovaného k cene, za ktorú bol odpredaný predmet financovania, tak žalobca opätovne poukázal na expertízny posudok, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu predmetu financovania k 07.05.2019 sumou 7.030,00 Eur vrátane DPH, čo predstavuje 5.853,33 Eur bez DPH. Predmet financovania bol odpredaný za sumu 8.200,00 Eur vrátane DPH, t. j. 6.833,33 Eur bez DPH. Podľa žalobcu pri predaji predmetu financovania bolo postupované s odbornou starostlivosťou, keď vozidlo žalobca odpredal za sumu vyššiu oproti všeobecnej hodnote predmetu financovania určenej expertíznym posudkom. Tvrdenia žalovaného o tom, že predmet financovania mal mať hodnotu 9.700,00 Eur žalobca považuje za ničím nepodložené a zavádzajúce, pretože z tohto tvrdenia nie je možné vyčítať, či má ísť o vozidlo rovnakého roku výroby, v rovnakom technickom stave, v rovnakej výbave, s rovnakými poškodeniami a ponúkané na odpredaj v rovnakom období, ako bol predmet financovania a podobne. Tiež poukázal na to, že suma, za ktorú je obdobné motorové vozidlo ponúkané neznamena, že za takúto sumu bude skutočne odpredané, ide len o pranie, či predstavu predávajúceho. Preto toto tvrdenie žalovaného je bez akéhokoľvek právneho významu vo vzťahu k prejednávanej veci. Žalobca navrhol uznesením odmietnuť podaný odpor a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Vyjadrenie žalobcu na čl. 101 – 105 a prílohy na čl. 106-120.

8. V ďalšom vyjadrení žalovaného doručeného súdu 08.06.2020 žalovaný uvádza, že opätovne nebola uvedená presná čiastka finančných plnení zo strany žalovaného, poukázal na arogantnosť právnikov žalobcu, ktorí nedoložili ani nadobúdacie daňové doklady na predmet financovania, vierohodné dôkazy o plneniach žalovaného v prospech žalobcu s tým, že žalobca predal predmet financovania pod tržnú hodnotu. Takto deformovanými finančnými hodnotami si žalobca skreslil tzv. dlh žalovaného, podľa neho a nie podľa reálne odkontrolovateľných finančných údajov. Znovu poukázal, že text zmluvy bol naformulovaný žalobcom, teda zmluvné dojednanie nie je výsledkom spoločného dohadovacieho konania oboch zmluvných strán. Text zmluvy nie je spravodlivo rovnovážny v právach a povinnostiach a zmluva má neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej poukázal na to, že v žalobe sú predložené neočíslované a neusporiadané doklady žalobcu, a teda dôkazmi nepreukázané finančné údaje o vzájomných pleniach sporových strán. Žalovaný poukázal aj na povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver a ak sa tak nestane, tak stratí právo požadovať splatenie úveru jednorazovo. Uviedol aj, že zo strany vymáhačov žalobcu bol otravovaný osobne, ale aj sms správami do mobilného telefónu aj počas sviatkov, aj po 18:00 hod., čo je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj so zákonom 250/2007 Z. z.. Veriteľa a jeho vymáhačov mal písomne žiadať viackrát o písomné potvrdenie o vzájomných pleniach v rámci predmetnej zmluvy, ktoré potvrdenie mu však vydané nebolo. Znovu uviedol, že žalobca v tomto konaní nie je predávajúci, pretože v jednom z dokladov žalobcu je ako predávajúci uvedený Autocentrum CYDA s.r.o. Žiadal preto predložiť kúpnopredajnú zmluvu s dohodou o podmienkach vlastníckeho práva. Opätovne poukázal na už tvrdené skutočnosti ohľadne absencie povinných zmluvných náležitostí, predčasné zosplatnenie v rozpore s právnym poriadkom SR, ktoré predčasné zosplatnenie neobsahuje ani žiadne finančné parametre úveru, žalobca nemal preukázať ani reálnu čiastku poskytnutého úveru kde opäť poukázal na to, že v protokole o odovzdaní a prevzatí vozidla je uvádzaná kúpna cena s DPH v sume 28.084,00 Eur, za

ktorú mal nadobudnúť osobné motorové vozidlo žalobca, o čom však v predložených dokladoch nie je žiadna zmienka ani dôkaz, a preto rozporuje aj finančnú angažovanosť žalobcu v tomto financovaní v sume 21.063,00 Eur. Zopakoval výpočet sumy 28.352,79 Eur, a teda suma 22.594,02 Eur uvedená vo formulári je podľa žalovaného suma nesprávna. Znovu poukázal na nesprávnosť finančných údajov uvedených v oznámení o predčasnej splatnosti úveru, ako aj namietal výnos z predaja predmetu financovania z rovnakých dôvodov, aké uvádzal v podanom odpore. Uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu, čo do dôvodu a výšky s tým, že finančné nároky žalobcu majú byť preukázateľne bez právneho titulu a sú bezdôvodným obohatením. Navrhol dokazovanie v rozsahu skúmania jeho schopností splácať úver, ako aj žiadal predložiť písomné potvrdenie – kvitanciu o tom, že dlh bol zo strany žalovaného úplne alebo čiastočne splnený. Žalobu ako takú žiadal zamietnuť. Vyjadrenie (čl. 129-137) obsahuje aj citáciu paragrafových znení.

9. Pred pojednávaním určeným na dňa 01.07.2022 žalovaný doručil ospravedlnenie svojej neúčasti s vyslovením súhlasu konať bez jeho prítomnosti. Zároveň doručil aj ďalšie vyjadrenie, v ktorom zopakoval viaceré skutočnosti už uvádzané v predchádzajúcich vyjadreniach, okrem iného poukázal aj na to, že súd má ex offio skúmať neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Ďalej uviedol, že spotrebiteľ uzatváral zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, a práve od dodávateľa sa očakáva, že mal konať profesionálne v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Zopakoval, že ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne sformulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch. Opätovne citoval zákonné ustanovenia z viacerých zákonov. Zotrval na tom, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznal čo do dôvodu a výšky, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru (vyjadrenie na čl. 154 – 165).

10. Podaním doručeným súdu dňa 28.06.2022 žalobca predložil potvrdenie zamestnávateľa žalovaného z 07.03.2016 o prijíme žalovaného, upomienku pred stanovením úveru splatným zo dňa 20.08.2018 adresovanú žalovanému (čl. 176), ktorá mala byť žalovanému odoslaná automaticky obyčajnou listovou zásielkou prostredníctvom pošty. Žalobca predložil aj prehľad platieb žalovaného s tým, že samotné výpisy z účtu mali byť predložené na pojednávaní. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu, na predloženie ktorej bol žalobca rovnako vyzvaný, žalobca uviedol, že medzi ním a spoločnosťou, ktorá vozidlo žalobcovi dodala (Autocentrum CYDA s.r.o.) nebola kúpna zmluva uzavretá v písomnej forme, čo je legitímny spôsob uzavretia tohto typu záväzkového vzťahu, a preto táto skutočnosť nemôže byť vadou pre jeho platnosť. Na preukázanie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Autocentrum CYDA s.r.o. žalobca predložil súdu faktúru vystavenú žalobcovi na sumu 20.431,11 Eur, ktorá suma predstavuje kúpnu cenu vozidla po odpočítaní žalovaným vopred uhradenej akontácie a spracovateľského poplatku. Bol predložený aj doklad o úhrade sumy 20.431,11 Eur, ktorá suma predstavuje úhradu ceny vozidla po odpočítaní platby vopred – 7.652,89 Eur (vyjadrenie spolu s prílohami na čl. 174 - 179).

11. Dňa 07.07.2022 žalobca predložil avizované výpisy z účtu preukazujúce platby realizované žalovaným, žiadosť žalovaného zo dňa 07.03.2016 o poskytnutie úveru + overovanie na strane žalobcu, spôsobilosti splácať žiadaný úver žalovaným, ako aj výplatný zúčtovací lístok žalobcu zo dňa 20.08.2018 (čl. 195 – 204).

12. Žalovaný vo svojich podaniach opakovane uvádzal, že žiada o priznanie bezdôvodného obohatenia a úžery, v ktorej časti ale podanie nebolo dostatočne špecifikované. Okresný súd preto vyzval žalovaného na bližšiu špecifikáciu tejto časti podania, t. j. žalovaný bol vyzvaný na uvedenie, ako je potrebné toto jeho podanie vykladať. Na prvú výzvu súdu žalovaný reagoval v podaní doručenom súdu dňa 08.07.2022, v ktorom zopakoval všetky svoje predchádzajúce vyjadrenia, avšak k výzve súdu sa nevyjadril (čl. 210 – 217). Žalovaný v tejto časti nereagoval ani na následnú výzvu súdu, zopakoval len, že žalobu žiada zamietnuť ako nedôvodnú a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru (čl. 227). V odpovedi na výzvu súdu doručenú dňa 25.07.2022 sa vyjadril k skúmaniu bonity spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy, kde poukazoval na absenciu dokladov o preverovaní bonity aj cez centrálny register dlžníkov, aj cez databázu medzibankového úverového registra SR, z ktorého dôvodu podľa žalovaného žalobca nepreveril bonitu žalovaného, a teda konal v rozpore s platnou právnou úpravou. (čl. 220 – 233).

13. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nereagoval na opakované výzvy súdu, bol zo strany súdu vyzvaný uznesením č. k. 15Csp/18/2020 – 235 zo dňa 27.07.2022, na upresnenie časti jeho podaní v ktorých

žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia a úžery. Rozhodnutie si žalovaný prevzal dňa 01.08.2022, na ktoré reagoval podaním doručeným súdu 05.08.2022 – teda v deň pojednávania, ale pred začatím pojednávania. Ani v tomto podaní, hoci odkazuje na citované uznesenie, sa žalovaný však k výzve súdu jednoznačne nevyjadril len zopakoval, že žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. V ostatnom vo svojom vyjadrení uviedol tie isté skutočnosti, aké už boli uvádzané v predchádzajúcich podaniach žalovaného.

14. Na pojednávaní konanom dňa 05.08.2022 súd konal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Právna zástupkyňa odkázala na písomné vyhotovenie žaloby. Uviedla, že podstatou tohto sporu je, že žalobca poskytol na podklade uzavretej zmluvy žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovaný povinný vrátiť riadne a včas stranami v dohodnutom období a forme. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť nesplnil, na základe čoho žalobca zosplatnil poskytnutý úver. O tejto skutočnosti bol žalovaný písomne oboznámený. Následne po zosplatnení úveru a po odpredaní vozidla tretej osobe, vypracoval žalobca tzv. finančné vyrovnanie, na podklade ktorého si žalobca voči žalovanému uplatňuje vzniknutú pohľadávku v tomto konaní. Právna zástupkyňa žalobcu ďalej uviedla, že uzavretá zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako má tieto na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázala na svoje písomné vyjadrenia, v ktorých sa žalobca vyjadril ku všetkým žalovaným namietaným skutočnostiam, najmä v písomnom podaní označenom ako vyjadrenie k odporu žalovaného. Zároveň uviedla, že žalobca predložil všetky relevantné listiny a všetky námietky žalovaného ako nedôvodné vyvrátil. Zdôraznila, že samotné postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v tomto súdnom konaní nepredstavuje pre žalovaného zbavenie sa povinnosti preukazovať svoje tvrdenia. Žalovaný však na podporu svojich vlastných tvrdení nepredkladal žiadne dôkazné prostriedky ani žiadne neoznačoval. Uviedla, že pokiaľ sa k niektorým tvrdeniam žalovaného žalobca nevyjadril, je tomu tak výlučne z dôvodu, že viaceré tvrdenia žalovaného považoval za zmätočné, pričom o niektorých bol dokonca presvedčený, že sa netýkajú prejednávanej veci. Žalobca žalobu považuje za dôvodnú a uplatnený nárok za riadne preukázaný, z ktorého dôvodu navrhuje súdu, aby jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Ďalej právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že vlastníkom auta je aktuálne tretia osoba, teda žalobca toho času resp. od času, ako bolo odpredané osobné motorové vozidlo tretej osobe, už nie je vlastníkom osobné motorové vozidlo. Žalobca pristúpil k odpredaju osobného motorového vozidla z dôvodu, aby si čo najviac znížil pohľadávku voči žalovanému s tým, že osobné motorové vozidlo bolo odpredané dokonca za vyššiu sumu, ako bola zistená hodnota znalcom. Právna zástupkyňa poukázala aj na to, že žalovaný vopred uhradil akontáciu v sume 7.021,00 Eur, následne vykonával splátky v sume 12.551,62 Eur s tým, že súčasťou týchto úhrad bolo aj poistenie tohto vozidla, ktoré nie je súčasťou spotrebiteľského úveru. Zároveň na úhrady bola započítaná aj suma, za ktorú bolo predmetné osobné motorové vozidlo odpredané, teda 6.833,33 Eur. Ďalej právna zástupkyňa uviedla, že žalobca nežiada doplatok kúpnej ceny, ale žiada plnenie v zmysle spotrebiteľského úveru. Práve pre túto skutočnosť bola aj cena, za ktorú bolo osobné motorové vozidlo odpredané, zarátaná na plnenie. Veriteľ nebol pôvodne vlastníkom tohto osobného motorového vozidla, ani sa sám nerozhodol, že osobné motorové vozidlo kúpi, teda minie svoje vlastné prostriedky na kúpu tohto osobného motorového vozidla. Konal na základe žiadosti o poskytnutie úveru zo strany žalovaného, ktorý mal záujem práve o kúpu osobného motorového vozidla, ktoré žalobcovi vyšpecifikoval. Žalobca preto osobné motorové vozidlo zaobstaral, a stal sa jeho vlastníkom. Tento proces, ako aj proces poskytovania finančných prostriedkov neprebehol zo dňa na deň, a teda v čase poskytnutia úveru, ktorý mal stanovený účel – kúpa osobného motorového vozidla, bol žalobca vlastníkom tohto osobného motorového vozidla, a teda si uplatnil aj výhradu vlastníckeho práva. Čo sa týka podania žalovaného, ktorým sa domáha úžery a bezdôvodného obohatenia, súd na pojednávaní konštatoval s odkazom na § 128 ods. 3 CSP, že na toto podanie neprihliada. Ako už bolo uvedené, o nároku žalobcu súdu rozhodol prvý krát práve na pojednávaní konanom dňa 05.08.2025.

15. Po tom, ako bol doručený žalovanému rozsudok, podal osobne dňa 21.10.2022 ďalšie vyjadrenie (čl. 276 – 282), ktoré malo byť podľa neho opätovne reakciou na výzvu súdu na upresnenie jeho podania. V tomto podaní žalovaný zopakoval všetky svoje tvrdenia, ktoré produkoval už v predchádzajúcich vyjadreniach a rovnako ani v tomto podaní neodpovedal na výzvu súdu, resp. svoje neúplné podanie neupresnil.

16. Právna zástupkyňa žalobcu v podanom odvolaní uviedla, že: „Podstatou sporu je nárok žalobcu na vrátenie spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému na podklade uzatvorenej úverovej zmluvy, a to spoločne s dohodnutým príslušenstvom úveru.“ Práve z dôvodu, že žalovaný si neplnil svoj záväzok riadne a včas, porušil tým svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca stanovil úver predčasne splatným,

čím došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, a to s neuspokojenou pohľadávkou žalobcu voči žalovanému, ktorú žalovaný dobrovoľne neuhradil. Po ukončení zmluvného vzťahu žalobca nemal inú možnosť, ako si znížiť pohľadávku, preto pristúpil k odpredaju osobného motorového vozidla s tým, že poukázala na pochybenie súdu, keď súd neskúmal, či odpredajom vozidla tretej osobe došlo k zníženiu, či celkovému zániku pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Právna zástupkyňa žalobcu zopakovala tvrdenia uvádzané od začiatku konania, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na základe ktorého bol poskytnutý zo strany žalobcu žalovanému finančný úver vo forme odloženej platby kúpnej ceny predmetu financovania vo výške 21.063,00 Eur na osobné motorové vozidlo, ako už bolo označené, a ktoré bolo zo strany žalovaného osobne prevzaté 15.03.2016. Poukázal aj na tú skutočnosť, že v zmluve bola dohodnutá aj výhrada vlastníckeho práva, keď žalobca v postavení predávajúceho a žalovaný v postavení kupujúceho sa zároveň dohodli, že vlastnícke právo k predmetu financovania prejde na kupujúceho až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, resp. pri jej splátkach s príslušenstvom. Podľa právnej zástupkyne žalobcu malo dôjsť k predčasnému ukončeniu zmluvy. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala na nesprávny názor súdu podľa ktorého súd uzavrel, že nárok na doplatok plnenia vyplývajúceho z uzavretej zmluvy zanikol. Poukázala aj na to, že došlo k predčasnému ukončeniu uzavretej zmluvy, a to z dôvodu porušenia zmluvných povinností na strane žalovaného, keď prestal plniť svoj zmluvný záväzok a uhrádzať žalobcovi dohodnuté platby kúpnej ceny predstavujúce poskytnutý úver spolu s dohodnutým úrokom. Uvedené skutočnosti majú vyplývať aj z listín predkladaných v tomto súdnom konaní. Právna zástupkyňa žalobcu potvrdila, že sa jedná o kombinovanú zmluvu, teda v tomto smere sa s právnym názorom súdu stotožnila, avšak podľa jej názoru nie je možné, aby zanikla len časť zmluvného záväzku z rovnakého právneho titulu, ktorým je zmluva. V tomto smere právna zástupkyňa žalobcu poukázala na § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinnosť zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodaný tovar v súlade so zmluvou. Podľa právnej zástupkyne žalobcu, žalobca v postavení predávajúceho sa v prípade nezaplatenia kúpnej ceny môže domáhať na súde voči kupujúceму zaplatenia tejto kúpnej ceny, prípadne jej zvyšku, ak došlo k čiastočnej úhrade aj napriek dojednanej výhrade vlastníckeho práva, čo je v aplikačnej praxi úplne bežné. Poukázala na to, že výhradu vlastníckeho práva si strany sporu dohodli v článku VII bod 3 všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa právnej zástupkyne žalobcu skutočnosť, že spotrebiteľský úver bol použitý na úhradu kúpnej ceny predmetu financovania, v žiadnom prípade neznamená, že žalobca nie je oprávnený na uplatnenie nároku na doplatenie zostatku žalovanému poskytnutého úveru. Právna zástupkyňa žalobcu si položila otázku, či existuje právny dôvod pre akceptovanie čakateľského práva vyplývajúceho zo zmluvného záväzku aj po zániku tohto zmluvného záväzku, resp. kedy uvedené právo zanikne, vzhľadom na predčasný zánik zmluvnej povinnosti. Právna zástupkyňa žalobcu opakovane vyjadrila názor, že dňa 05.09.2018 došlo súčasne k predčasnému ukončeniu celého zmluvného vzťahu a žalobca následne pristúpil k uplatneniu výhrady vlastníckeho práva, kedy dňa 09.11.2018 oznámil žalovaný žalobcovi miesto, kde sa vozidlo nachádza. Žalobca toto vozidlo protokolárne odobral, teda k odobratiu došlo po ukončení zmluvného vzťahu. Žalobca tak bol oprávnený disponovať s predmetom financovania v rámci svojho vlastníckeho práva, ktoré nebolo v danom čase ničím obmedzené. Právna zástupkyňa žalobcu sa zároveň nestotožnila s vykonaním ďalšieho dokazovania navrhnutého prevažne zo strany žalovaného (288 – 292).

17. Dňa 23.11.2022 bolo doručené ďalšie podanie žalovaného, čl. 304-311, v ktorom žalovaný zopakoval všetky svoje doterajšie tvrdenia. Nad rámec týchto tvrdení uviedol, že právnicki žalobcu klamú keď tvrdia, že žalobca kúpil sporné motorové vozidlo za vlastné finančné prostriedky, lebo aj žalovaný prispel svojim podielom, akontáciou, v čiastke 7.021,00 Eur, čo je v podstate 33,33 % výšky spotrebiteľského úveru. Podľa žalovaného nie je pravda ani to, že sa zmluvné strany vzájomne dohodli na výhrade vlastníckeho práva, lebo táto výhrada bola podmienkou veriteľa, bez ktorej by sa financovanie neuskutočnilo, teda žalobca by nepristúpil k úhrade ani časti ceny predmetného motorového vozidla. Žalovaný namietal tú skutočnosť, že nebola dostatočne preukázaná celková čiastka plnení žalovaného v prospech žalobcu. V tomto vyjadrení žalovaný opäť uviedol, že nárok neuznáva, čo do dôvodu a výšky, a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru.

18. Podaním doručeným súdu dňa 03.01.2023 zo strany právnej zástupkyne žalobcu bolo len uvedené, že možnosť podať písomné vyjadrenie k podaniu žalovaného nevyužíva, pretože žalovaný sa vo svojom podaní nevyjadruje k obsahu podania žalobcu (čl. 317).

19. Na vyjadrenie právnej zástupkyne žalobcu žalovaný reagoval ďalším svojim vyjadrením zo dňa 07.02.2023, v ktorom sú uvádzané identické skutočnosti, aké už boli uvedené v predchádzajúcich vyjadreniach žalovaného.

20. V zmysle intencií odvolacieho, v rámci ktorých bolo povinnosťou súdu aj posúdenie náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z., súd požiadal Národnú banku Slovenska o prepočet výšky RPMN, ktorej odpoveď je žurnalizovaná v spise na čl. 355 – 359, a z ktorej vyplýva, že RPMN by mala byť vo výške 15,75 % (čl. 358).

21. Na výzvu súdu právna zástupkyňa žalobcu reagovala podaním doručeným súdu dňa 27.05.2024, kde uviedla, že kúpna cena je 28.084,00 Eur. Ďalej bol predložený doklad o úhrade sumy 7.652,89 Eur, ktorá je tvorená zo sumy 7.021,00 Eur ako istina úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy a sumy 631,89 Eur ako spracovateľského poplatku, ktorý ale nebol zahrnutý do kúpnej ceny. Jedná sa o poplatok podľa ustanovenia článku VI bod 3 všeobecných zmluvných podmienok. Ďalej bolo uvedené, že spotrebiteľský úver bol poskytnutý v sume 21.063,00 Eur, teda jedná sa o rozdiel medzi kúpnu cenou a už vykonanou úhradou zo strany žalovaného v sume 7.021,00 Eur.

21.1. Právna zástupkyňa žalobcu v odpovedi na dotaz súdu ozrejmla aj zmluvný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou Autocentrum CYDA, s. r. o. tak, že majú medzi sebou uzatvorený obchodný vzťah o sprostredkovaní finančných služieb podľa zákona č. 186/2009 Z. z., na základe ktorého uvedená spoločnosť má postavenie viazaného finančného agenta, ktorý sprostredkováva finančné produkty žalobcu svojim klientom / záujemcom o predávané vozidlá. Bežná obchodná prax medzi týmito subjektami (žalobca a spoločnosť Autocentrum CYDA, s. r. o.) je zaužívaná tak, že ak záujemca navštívi obchodníka / predajcu a vyberie si konkrétne osobné motorové vozidlo, na ktorom sa záväzne dohodnú, predávajúci mu vystaví faktúru. Pokiaľ kupujúci využije možnosť financovať predmetné osobné motorové vozidlo cez spoločnosť žalobcu u obchodníka / predajcu, uhradí iba vopred dohodnutú časť a zvyšok kúpnej ceny poskytne žalobca záujemcovi formou úveru. S prihliadnutím na uvedenú podnikateľskú prax preto podľa žalobcu medzi týmito dvoma subjektami kúpna zmluva nie je potrebná. Ku kúpnej zmluve, ktorá mala byť uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, právna zástupkyňa žalobcu rovnako uviedla, že písomná kúpna zmluva explicitne nie je potrebná, pretože predmetom úverovej zmluvy je najmä záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému finančné prostriedky predstavujúce rozdiel medzi kúpnu cenou žalovaným vybraným osobným motorovým vozidlom a úhradou vykonanou v prospech spoločnosti Autocentrum CYDA, s. r. o. ako obchodníka / predajcu.

21.2. V tejto súvislosti právna zástupkyňa žalobcu poukázala aj na to, že základné podmienky kúpnej zmluvy sú obsahom všeobecných záväzných podmienok článok I kúpna zmluva a nasledujúce. Výhradu vlastníctva ako prostriedok zabezpečenia poskytnutého úveru pre prípad nevrátenia poskytnutého úveru zo strany spotrebiteľa riadne a včas si strany dohodli v úverovej zmluve, časť - dohodnuté zmluvné vzťahy. Právna zástupkyňa žalobcu sa vyjadrila aj k sume, ktorá bola zarátaná do úhrady vykonanej žalovaným titulom odpredaja osobného motorového vozidla - 6.833,33 Eur, hoci z listinných dokladov bolo zrejmé, že tretia osoba, ktorá toto osobné motorové vozidlo odkúpila uhradila sumu 8.200,00 Eur, k čomu uviedla, že sa jedná o sumu bez DPH, pretože DPH nepredstavuje reálny príjem. DPH a v sume 1.366,67 Eur žalobca odviezol správcovi dane. Zároveň poukázala na to, že faktúra zo spoločnosti Aukčné Centrum predstavovala sumu 1.020,67 Eur a preto úhrada vo výške 7.173,63 Eur prijatá na účet žalobcu od spoločnosti Aukčné Centrum ako dražiteľa predstavuje rozdiel medzi cenou, za ktorú bolo osobné motorové vozidlo odpredané tretej osobe s DPH, t. j. 8.200,00 Eur a sumou vyúčtovaných služieb dražiteľa faktúrou č. FV XXXXXX, t.j. - 1.026,37 Eur. Tento rozdiel (8.200,00 Eur – 1.026,37 Eur) predstavuje práve 7.173,63 Eur. Rozdiel medzi 7.173,63 Eur a sumou započítanou v prospech spotrebiteľa - 6.833,33 Eur bol použitý na úhradu faktúr zo spoločnosti Aukčné centrum s. r. o. v sume 1.020,67 Eur.

21.3. Podľa právnej zástupkyne žalobcu zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, ktoré by mali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bonita žalovaného bola podľa právnej zástupkyne žalobcu tiež skúmaná dostatočne s tým, že žalobca využil možnosť úver zosplatiť podľa článku VII bod 2, podbod 1 v spojení s bodom 3 všeobecne záväzných podmienok a k mimoriadnej splatnosti úveru došlo z dôvodu omeškania splátky č. 26 a 27 a časti splátky č. 28 a 29. Na výzvu súdu bola predložená aj prvá výzva adresovaná zo strany žalobcu žalovanému (čl.

176, bez doručanky alebo dokladu preukazujúceho jeho odoslanie, ktorá mala byť žalovanému zaslaná obyčajnou zásielkou).

22. Na pojednávaní konanom dňa 08.01.2025 právna zástupkyňa zotrvala na tej skutočnosti, že pokiaľ zanikla zmluva o spotrebiteľskom úvere, tak zanikla aj kúpna zmluva. Ďalej uviedla, že žalobca musel byť vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla, pretože kúpna zmluva bola uzatvorená v jeden deň ako bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Poukázala na celý proces, ktorý predchádzal samotnému podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s výhradou vlastníctva, ktorý je v dlhšom časovom rozmedzí zahrňujúci v sebe aj výber samotného osobného motorového vozidla spolu s danou výbavou. Podľa jej názoru došlo k odpredaju osobného motorového vozidla za najvyššiu cenu aká mohla byť, pretože aj žalobca nemieni predávať dané osobné motorové vozidlo v dlhom časovom horizonte, rok – dva, alebo tri, pričom pri takýchto predajoch vznikajú žalobcovi ako vlastníkovi ďalšie náklady na uskladnenie, či servisovanie, alebo náklady súvisiace so zákonnými poplatkami.

22.1. Na tomto pojednávaní žalovaný poukázal na to, že má vedomosť o odpredaji predmetného osobného motorového vozidla nadobúdateľom – J. K., v krátkom časovom horizonte od spoločnosti AAA Auto za vyššiu sumu, akú dosiahol žalobca pri odpredaji tretej osobe. Žalovaný poukázal na to, že na lízing mal zaplatiť asi 12.000,00 – 13.000,00 Eur s tým, že uvedené by sa malo jednať len o splátky lízingu, pretože poisťné v sume 111,58 Eur mesačne platil zvlášť. O týchto skutočnostiach chcel predložiť súdu aj listinné doklady, čo však ale nestalo.

22.2. Súd vykonal dotaz na spoločnosť AAA Auto, ktorá v odpovedi oznámila, že odkúpila predmetné osobné motorové vozidlo od J. K. za sumu 12.000,00 Eur. K odpredaju došlo v októbri 2019, o ktorej skutočnosti predložila táto spoločnosť aj faktúru, kúpnu zmluvu a aj všeobecné obchodné podmienky (na čl. 434-436).

23. Na preukázanie vlastníckeho práva žalobcu k osobnému motorovému vozidlu, ktoré bolo predmetom kúpy, právna zástupkyňa zaslala súdu osvedčenie o evidencii (čl. 445), poukázala na dátum zaevidovania žalobcu ako vlastníka dňom 30.03.2016. Ďalej uviedla, že na osvedčení je evidovaný ako držiteľ práve žalovaný.

23.1. Vo vyjadrení právna zástupkyňa žalobcu zopakovala, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k financovanému vozidlu na základe ústnej kúpnej zmluvy jeho prevzatím, čo bolo dňa 15.03.2016 s tým, že nebol vyhotovený písomný preberací protokol. V rovnaký deň žalobca už ako vlastník daného motorového vozidla odovzdal prostredníctvom svojho finančného agenta, Autocentrum CYDA, s. r. o., vozidlo žalovanému, a o tejto skutočnosti už bol preberací protokol, ktorý bol predložený do spisu spolu so žalobou. Žalovaný mal prevziať vozidlo od spoločnosti Autocentrum CYDA, s. r. o., ktorý má podľa právnej zástupkyne žalobcu v tomto procese dvojité právne postavenie, keď konal vo vlastnom mene a na vlastný účet, alebo keď koná ako finančný agent žalobcu, na základe zmluvy o obchodnej spolupráci uzatvorenej so žalobcom.

23.2. Čo sa týka faktúry, kde je celková cena vozidla zhodná s kúpnu cenou financovaného vozidla v sume 28.084,00 Eur, ale doplatok nie je v sume poskytnutého spotrebiteľského úveru 21.063,00 Eur, je to z toho dôvodu, že tento doplatok je odrazom toho, že bol zahrnutý aj spracovateľský poplatok v sume 631,89 Eur. Právna zástupkyňa žalobcu doplnila svoje predchádzajúce vyjadrenie v smere, že samotný spracovateľský poplatok bol zahrnutý síce do kúpnej ceny vozidla tretím subjektom, t. j. spoločnosťou Autocentrum CYDA, s. r. o., ktorý v danom momente mal postavenie predávajúceho a nekonal v mene žalobcu, a ako jeho finančný agent. Žalobca tak uzatvoril, že spracovateľský poplatok 631,89 Eur bol síce zahrnutý do kúpnej ceny vozidla, avšak nie do sumy poskytovaného spotrebiteľského úveru, čo je podľa názoru právnej zástupkyne žalobcu nevyhnutné rozlišovať.

23.3. K výpočtu RPMN vykonaného zo strany Národnej banky SR vyslovila právna zástupkyňa žalobcu nesúhlas. Podľa jej názoru predložený výpočet Národnou bankou Slovenska nezohľadňuje rozdielnu výšku úrokovej sadzby v období platnosti zmluvy, a to pri splátkach č. 1 – 36, kde je výška úrokovej sadzby 3 % a pri splátke č. 37 – 72 je výška úrokovej sadzby 8 %, pričom táto zmena vo výpočte RPMN národnou bankou nebola zohľadnená, čo odôvodňuje rozdiel medzi hodnotou RPMN uvádzanou v zmluve a hodnotou, ktorá je vypočítaná NBS. S poukazom na uvedené má právna zástupkyňa žalobcu

za to, že RPMN ktorá je uvádzaná žalobcom vo výške 13,53 % je vypočítaná správne a zohľadňuje všetky náklady a premenné potrebné pre korektný výpočet danej hodnoty v súlade s platnou legislatívou.

23.4. Čo sa týka konkrétneho odpredaja financovaného vozidla, tak tu právna zástupkyňa poukázala na § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložné právo, ktoré zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe. Zároveň v tomto smere poukázala na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, podľa ktorého je citované ustanovenie nevyhnutné analogicky použiť aj pri uplatnení výhrady vlastníckeho práva a zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Ak žalobca pristúpil k odpredaju prostredníctvom dražobnej spoločnosti, tak postupoval s dostatočnou obozretnosťou.

24. Na pojednávaní konanom dňa 30.04.2025 strany sporu zopakovali svoje tvrdenia, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že je možné zidentifikovať všetky platby, ktoré vyplývajú zo splátkového kalendára. Žalovaný do termínu pojednávania, ani na pojednávaní nepredložil doklady preukazujúce jeho úhrady, tak ako to avizoval z dôvodu, že tieto doklady sú bankou uchovávané len 5 rokov a preto platby aj v roku 2016 už nevedel zabezpečiť.

25. Na pojednávaní strany sporu už nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a v rámci záverečných rečí odkázali na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Okresný súd preto vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi a obsahom spisu v nasledovnom rozsahu: čl. 6-13 žaloba, čl. 14-15 zmluva o spotrebiteľskom úvere, čl. 16 – 20 všeobecné zmluvné podmienky, čl. 21-23 splátkový kalendár, čl. 24 – 25 formulár o zmluvných podmienkach, čl. 26 informácia o výške RPMN, čl. 27 protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, čl. 28 žiadosť žalovaného, čl. 29 dodatok č. 1, čl. 30-32 splátkový kalendár, čl. 33 zákazkový list, čl. 33 p. v - 34. oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, čl. 34 p. v. -35 oznámenie o účtovaní poplatkov za mimosúdne inkaso pohľadávok, čl. 35 p. v. oznámenie o uplatnení a začatí výkonu vlastníckeho práva, čl. 36 p. v. záverečná správa, čl. 37 protokol o prevzatí vozidla, čl. 38-39 potvrdenie o vydražení, čl. 40 faktúra na sumu 8.200.00 Eur, čl. 41 úhrada za odpredaj OMV započítaná na faktúru, čl. 42 vyrozumienie o vysporiadaní pohľadávky, čl. 43 podací hárok, čl. 44 výzva na zaplatenie dlžnej sumy, čl. 45 podací hárok, čl. 49 platobný rozkaz upomínacieho súdu z 24.03.2020, čl. 62 – 69 odpor žalovaný, čl. 72 výzva upomínacieho súdu na vyjadrenie sa k odporu a návrh na pokračovanie v konaní, čl. 76 – 77 návrh žalobcu na pokračovanie v konaní, čl. 78 – 79 žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty, čl. 82 – 83 upovedomenie a postúpenie veci upomínacím súdom, čl. 101 – 105 vyjadrenie k odporu žalobca, čl. 106 informačný leták, čl. 107 prehľad splátok prijatých zo strany žalovaného, čl. 108 výpočet nesplatnej časti istiny, čl. 108 p. v. – 109 splátkový kalendár, čl. 110 faktúra č. XXXXXXXXX, čl. 110 p. v. faktúra č. XXXXXXXXX, čl. 111 faktúra č. XXXX/XXXX, čl. 111 p. v. faktúra č. XXXXXXXXXXXX, čl. 112 faktúra č. L., čl. 112 p. v. počítačová zostava za obdobie od 1.09.2018 do 31.08.2019, čl. 113 faktúra č. XXXXXXXXX, čl. 114 úhrada faktúry – náklady veriteľa, čl. 115 – 120 expertízny posudok, čl. 129 – 137 vyjadrenie žalovaného z 05.06.2020, čl. 153 ospravedlnenie neúčasti – žalovaný, čl. 154 – 165 ďalšie vyjadrenie žalovaný z 23.06.2020, čl. 171 – 174 vyjadrenie žalobca, čl. 175 potvrdenie zamestnávateľa, čl. 176 upomienka pred stanovením úveru splatným, čl. 177 opäť prehľad splátok prijatých na zmluve, čl. 178 faktúra č. XXXXXX, čl. 179 platobný príkaz na sumu 20.431,11 Eur, čl. 192 – 204 doplnenie listinných dokladov zo strany žalobcu, čl. 210 – 217 vyjadrenie žalovaného na výzvu súdu z 08.07.2022, čl. 220 – 233 ospravedlnia neúčasti žalovaný + ďalšie vyjadrenie z 25.07.2022, čl. 235 UZN – výzva žalovaného na doplnenie podania, čl. 244-250 odpoveď na výzvu súdu + vyjadrenie z 05.08.2022, čl. 251 – 255 zápisnica z pojednávania z 05.08.2022, čl. 257 rozsudok č. k. 15Csp/18/2020 – 257 zo dňa 05.08.2022, čl. 276 – 282 vyjadrenie žalovaného z 22.10.2022, čl. 283 -292 odvolanie PZ žalobcu, čl. 304-311 vyjadrenie žalovaného k odvolaniu z 23.11.2022, čl. 315-317 vyjadrenie PZ žalobcu, čl. 324-330 vyjadrenie žalovaného k prípisu žalobcu z 07.02.2023, čl. 333 uznesenie Krajského súdu Nitra 7CoCsp/8/2023-333 z 29.02.2024, ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený, právoplatný 30.04.2024, čl. 355-359 odpoveď Národnej banky Slovenska – prepočet RPMN, čl. 369 – 371 odpoveď na výzvu súdu, čl. 372 -386 listiny k odpovedi vrátane potvrdenia od zamestnávateľa preukazujúceho príjem žalovaného, čl. 400-404 zápisnica z pojednávania z 08.01.2025, čl. 411 – 424 dotazy na spoločnosť AAA AUTO, a. s., čl. 434 – 437 odpoveď spoločnosti AAA AUTO, a. s., čl. 443-445 odpoveď PZ žalobcu na skutočnosti v zmysle odročujúceho uznesenia, čl. 448 – 453 odpoveď Auto centrum AAA AUTO, a. s. Bratislava + kúpna zmluva, faktúra a ďalšie doklady, čl. 465-466 zápisnica z 25.03.2025, kde bolo pojednávanie odročené, čl. 470 – 473 oznámenie o zmene obchodného mena a sídla žalobcu + výpis z Obchodného registra.

26. Pojednávanie zo dňa 30.04.2025 súd odročil za účelom vyhlásenia rozsudku, ku ktorému ale nedošlo z procesných dôvodov. O nároku žalobcu súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 25.07.2025, kedy súd pojednával len za prítomnosti právnej zástupkyne žalobcu, ktorá žiadne nové skutočnosti neuviedla a právo záverečnej reči už nevyužila. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Na tomto pojednávaní súd doplnením dokazovania vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: čl. 6-13 žaloba, čl. 14-15 zmluva o spotrebiteľskom úvere, čl. 16 – 20 všeobecné zmluvné podmienky, čl. 21-23 splátkový kalendár, čl. 24 – 25 formulár o zmluvných podmienkach, čl. 26 informácia o výške RPMN, čl. 27 protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, čl. 28 žiadosť žalovaného, čl. 29 dodatok č. 1, čl. 30-32 splátkový kalendár, čl. 33 zákazkový list, čl. 33 p. v - 34. oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, čl. 34 p. v. -35 oznámenie o účtovaní poplatkov za mimosúdne inkaso pohľadávok, čl. 35 p. v. oznámenie o uplatnení a začatí výkonu vlastníckeho práva, čl. 36 p. v. záverečná správa, čl. 37 protokol o prevzatí vozidla, čl. 38-39 potvrdenie o vydražení, čl. 40 faktúra na sumu 8.200.00 Eur, čl. 41 úhrada za odpredaj OMV započítaná na faktúru, čl. 42 vyzoznenie o vysporiadaní pohľadávky, čl. 43 podací hárok, čl. 44 výzva na zaplatenie dlžnej sumy, čl. 45 podací hárok, čl. 49 platobný rozkaz upomínacieho súdu z 24.03.2020, čl. 62 – 69 odpor žalovaný, čl. 72 výzva upomínacieho súdu na vyjadrenie sa k odporu a návrh na pokračovanie v konaní, čl. 76 – 77 návrh žalobcu na pokračovanie v konaní, čl. 78 – 79 žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty, čl. 82 – 83 upovedomenie a postúpenie veci upomínacím súdom, čl. 101 – 105 vyjadrenie k odporu žalobcu, čl. 106 informačný leták, čl. 107 prehľad splátok prijatých zo strany žalovaného, čl. 108 výpočet nesplatnej časti istiny, čl. 108 p. v. – 109 splátkový kalendár, čl. 110 faktúra č. XXXXXXXXX, čl. 110 p. v. faktúra č. XXXXXXXXX, čl. 111 faktúra č. XXXX/XXXX, čl. 111 p. v. faktúra č. XXXXXXXXXXXX, čl. 112 faktúra č. L., čl. 112 p. v. počítačová zostava za obdobie od 1.09.2018 do 31.08.2019, čl. 113 faktúra č. 19001318, čl. 114 úhrada faktúry – náklady veriteľa, čl. 115 – 120 expertízny posudok, čl. 129 – 137 vyjadrenie žalovaného z 05.06.2020, čl. 153 ospravedlnenie neúčasti – žalovaný, čl. 154 – 165 ďalšie vyjadrenie žalovaný z 23.06.2020, čl. 171 – 174 vyjadrenie žalobcu, čl. 175 potvrdenie zamestnávateľa, čl. 176 upomienka pred stanovením úveru splatným, čl. 177 opäť prehľad splátok prijatých na zmluve, čl. 178 faktúra č. XXXXXX, čl. 179 platobný príkaz na sumu 20.431,11 Eur, čl. 192 – 204 doplnenie listinných dokladov zo strany žalobcu, čl. 210 – 217 vyjadrenie žalovaného na výzvu súdu z 08.07.2022, čl. 220 – 233 ospravedlnia neúčasti žalovaný + ďalšie vyjadrenie z 25.07.2022, čl. 235 UZN – výzva žalovaného na doplnenie podania, čl. 244-250 odpoveď na výzvu súdu + vyjadrenie z 05.08.2022, čl. 251 – 255 zápisnica z pojednávania z 05.08.2022, čl. 257 rozsudok č. k. 15Csp/18/2020 – 257 zo dňa 05.08.2022, čl. 276 – 282 vyjadrenie žalovaného z 22.10.2022, čl. 283 -292 odvolanie PZ žalobcu, čl. 304-311 vyjadrenie žalovaného k odvolaniu z 23.11.2022, čl. 315-317 vyjadrenie PZ žalobcu, čl. 324-330 vyjadrenie žalovaného k prípisu žalobcu z 07.02.2023, čl. 333 uznesenie Krajského súdu Nitra 7CoCsp/8/2023-333 z 29.02.2024, ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený, právoplatný 30.04.2024, čl. 355-359 odpoveď Národnej banky Slovenska – prepočet RPMN, čl. 369 – 371 odpoveď na výzvu súdu, čl. 372 -386 listiny k odpovedi vrátane potvrdenia od zamestnávateľa preukazujúceho príjem žalovaného, čl. 400-404 zápisnica z pojednávania z 08.01.2025, čl. 411 – 424 dotazy na spoločnosť AAA AUTO, a. s., čl. 434 – 437 odpoveď spoločnosti AAA AUTO, a. s., čl. 443-445 odpoveď PZ žalobcu na skutočnosti v zmysle odročujúceho uznesenia, čl. 448 – 453 odpoveď Auto centrum AAA AUTO, a. s. Bratislava + kúpna zmluva, faktúra a ďalšie doklady, čl. 465-466 zápisnica z 25.03.2025, kde bolo pojednávanie odročené, čl. 470 – 473 oznámenie o zmene obchodného mena a sídla žalobcu + výpis z Obchodného registra, čl. 482 – 486 zápisnica z pojednávania z 30.04.2025, čl. 487 podanie PZ žalobcu o výške minimálnej splátky, čl. 490 – 491 zápisnica z 29.05.2025, čl. 497 výzva súdu na žalovaného.

27. Z vykonaného dokazovania, vyjadrení strán sporu súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca spolu so žalovaným uzatvorili zmluvu onačenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere v ktorej žalobca vystupoval aj ako veriteľ, ale zároveň aj ako predávajúci, a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, ale zároveň aj ako kupujúci. Z obsahu zmluvných podmienok vyplýva, že v danom prípade sa nejedná výlučne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale bola uzatvorená aj kúpna zmluva, pretože poskytnutý spotrebiteľský úver bol viazaný na predmet financovania, ktorým bolo osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalobcu. S poukazom na uvedené má daný zmluvný vzťah charakter viazaného spotrebiteľského úveru s odkazom na § 15 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu, ktorý právny názor vyslovil aj odvolací súd.

27.1. Medzi stranami sporu nebol spor v otázke vzniku zmluvného vzťahu, spor bol v otázke dôvodnosti nároku, ktorý podľa žalobcu je jednoznačne dôvodný, čo ale žalovaný popieral. Žalovaný namietal zmluvné podmienky, poukazoval na ich neprijateľnosť, poukazoval aj na rozpor ustanovení zmluvy so zákonom, namietal vlastnícke právo žalobcu k predmetu financovania, namietal sumu, ktorú mal uhradiť a namietal aj samotné zosplatenie zmluvy, ktoré podľa žalovaného bolo v rozpore so zákonom. Poukázal aj na nedostatočné skúmanie bonity žalovaného, ktoré má za následok rovnako nemožnosť požadovať zaplatenie dlžnej sumy jednorazovo.

28. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52a ods. 1,2 OZ, Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. (2) Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

33. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

35. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

38. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov

41. Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

42. Podľa § 589 OZ, cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

43. Podľa § 601 OZ, ak má vlastníctvo k predanej huteľnej veci prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, musí sa táto výhrada dohodnúť písomne. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy a náhodného zhoršenia na kupujúceho odovzdaním veci.

44. V zmysle intencií odvolacieho súdu, okresný súd v prvom rade skúmal otázku platnosti zmlúv tak v časti spotrebiteľského úveru, ako aj v časti kúpnej zmluvy. Súd poukazuje na to, že zmluvný vzťah je potrebné považovať za jeden obchodný celok, keďže poskytnuté úverové prostriedky mohli byť použité len na kúpu daného motorového vozidla a nešlo o prípad bežného spotrebiteľského úveru, ale spotrebiteľského úveru viazaného, z ktorého dôvodu vznik každej z týchto zmlúv, bol podmienkou na vznik druhej zmluvy. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ak žalovaný vykonával splátky, uhrádzal síce svoj záväzok vyplývajúci mu z časti viazanej spotrebiteľskej zmluvy, avšak zároveň splácal žalobcovi kúpnu cenu, ktorú za neho vyplatil žalobca pôvodnému vlastníkovi osobného motorového vozidla, od ktorého toto odkúpil žalobca. Nemožno sa potom stotožniť s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že predmetom tohto sporu nie je úhrada kúpnej ceny, ale záväzok vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru práve z dôvodu viazanosti uvedených dvoch zmlúv a účelového určenia použitia finančných prostriedkov výlučne na úhradu kúpnej ceny za osobné motorové vozidlo, ktorá kúpna cena bola financovaná prostredníctvom úveru. Po splnení si záväzku žalovaného spočívajúceho v úplnej úhrade kúpnej ceny, resp. všetkých jej splátok s príslušenstvom, malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu zo žalobcu na žalovaného.

45. S poukazom na námietky žalovaného okresný súd riešil aj otázku vlastníckeho práva žalobcu k spornému osobnému motorovému vozidlu v čase, keď podpisoval viazanú spotrebiteľskú zmluvu spolu s kúpnu zmluvou dohodnutou s výhradou vlastníctva.

45.1. Okresný súd v tomto smere doplnil dokazovanie z výsledku ktorého vyplýva, že najskôr bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou Autocentrum CYDA, s. r. o. a to len v ústnej forme, čo zákonná úprava pri tomto type zmluvy umožňuje. Žalobca ďalej preukázal, že bol evidovaný ako vlastníč osobného motorového vozidla k 30.03.2016, čo vyplýva z dodatočne predloženého osvedčenia o evidencii osobného motorového vozidla, v ktorom bol ako držiteľ v tom čase evidovaný žalovaný. V danom prípade ale nie je podstatné, kedy bolo toto nové osobné motorové vozidlo zaevidované v evidencii osobných motorových vozidiel, podstatná je tá skutočnosť, kedy žalobca osobné motorové vozidlo zakúpil od pôvodného vlastníka. K tomuto právna zástupkyňa žalobcu predložila doklad preukazujúci úhradu kúpnej ceny (zostatku) v sume 20.431,11 Eur, na ktorú sumu bola žalobcovi zo strany spoločnosti Autocentrum CYDA, s. r. o. vystavená aj faktúra č. XXXXXX (čl. 372) s dátumom dodania tovaru dňa 15.03.2016, t. j. v deň uzatvorenia viazaného spotrebiteľského úveru. Úhrada fakturovanej sumy bola zo strany žalobcu vykonaná dňa 18.03.2016 (čl. 372 p. v.). Z uvedených dokladov súd prijal jednoznačný záver, že žalobca bol v čase uzatvorenia viazaného spotrebiteľského úveru v spojení s kúpnu zmluvou už preukázateľne vlastníkom predmetu kúpy a teda mohol s vozidlom nakladať tak, že ho odpredal žalovanému s dohodnutou výhradou vlastníctva, ktorá skutočnosť (vlastnícke právo žalobcu) sa v konečnom dôsledku odrazila aj v evidencii vozidiel – viď osvedčenie o evidencii. Správne bol žalobca potom označený v danom zmluvnom vzťahu nielen ako veriteľ, ale aj ako predávajúci.

46. Ako ďalšou otázkou sa okresný súd zaoberal platnosťou tohto zmluvného celku, postávajúceho z dvoch zmlúv (s odkazom aj na intencie odvolacieho súdu), t.j. súd sa zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu s výhradou vlastníctva.

46.1. Čo sa týka viazaného spotrebiteľského úveru, tento bol uzatvorený medzi dodávateľom - spoločnosťou Volkswagen finančné služby Slovensko, a. s., t. j. žalobcom, ktorý má v predmete podnikateľskej činnosti uvedené i poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a žalovaným, ktorý nekonal v rámci podnikateľskej činnosti. Aj odvolací súd jednoznačne poukázal na to, že uvedený úverový vzťah je potrebné posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Podľa názoru súdu takto uzatvorená zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti úveru – t. j. záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi konkrétnu sumu peňažných prostriedkov, v danom prípade 21.063,00 Eur (v tomto prípade aj s uvedením ich účelu – úhrada kúpnej ceny) a rovnako je uvedené, ako a za akých podmienok má byť poskytnutý úver, ktorým bola vyplatená kúpna cena osobného motorového vozidla, vrátená žalobcovi. V konaní nebolo poukázané (tieto skutočnosti neboli tvrdené ani samotným žalovaným), že by predmetná spotrebiteľská zmluva nebola uzatvorená slobodne alebo vážne, zároveň bolo preukázané, že jej ustanovenia sú zrozumiteľné. Obsah tejto zmluvy je podľa názoru súdu určitý, a preto nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za neplatnú. Sám žalovaný na pojednávaní uviedol, že mal záujem o kúpu daného osobného motorového vozidla, ktoré chcel financovať postupne. Keď vstupoval do zmluvného vzťahu podľa jeho vyjadrenia mal mať finančné prostriedky v zmysle zmluvných podmienok. Až následne sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, a preto prestal vykonávať splátky v zmysle zmluvy. Situáciu sa snažil riešiť žiadosťou zo dňa 31.01.2018, kde poukázal na dlhšiu dobu nezamestnanosti z ktorého dôvodu nebol schopný ušetriť peniaze na zaplatenie celkovej sumy 7.021,00 Eur, ktorú mal podľa splátkového kalendára zaplatiť 15.03.2018. Preto túto sumu požiadal zaplatiť v mesačných splátkach. Žiadosť žalobca vyhovel, bol uzatvorený dodatok č. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.02.2018 s tým, že aj po zmene spôsobu splácania, konečná splatnosť nastala splátkou č. 72, dňa 15.03.2022. Keďže zmluva o úvere má všetky obligatórne náležitosti, súd preto konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom viazanom úvere bola uzatvorená platne.

46.2. Kúpnu zmluvu, uzatvorenú spolu so zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, súd posudzoval spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Súď poukazuje na to, že samotná kúpna zmluva (tvoriaca obchodný celok so zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere) obsahuje tiež všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy - určenie predmetu kúpy, ktorý je dostatočným spôsobom nezameniteľne špecifikovaný, jedná sa o motorové vozidlo ktoré bolo špecifikované v zmluve s presne určeným číslom karosérie, farbou, identifikovaním modelu, zdvihového objemu, rokom výroby a výkonom (v tomto smere

ani nebol spor medzi stranami sporu). Jednoznačne bola určená aj kúpna cena predmetu financovania - 28.084,00 Eur, ktorá je identická ako bola uvedená vo faktúre č. 111028, na základe ktorej bola fakturovaná suma doplatku kúpnej ceny pôvodným vlastníkom – spoločnosť Autocentrum CYDA s. r. o. - žalobcovi. Bola uvedená aj čiastočná úhrada zo strany žalovaného 7.021,00 Eur, ktorej skutočnosti potom zodpovedala výška poskytnutého úveru v sume rozdielu 21.063,00 Eur. To, že žalovaný si prevzal predmet kúpy vyplýva tak z protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla (kde je okrem iného uvedená tiež cena s DPH sumou 28.084,00 Eur), ako ani túto skutočnosť žalovaný nerozporoval. Súd preto konštatuje aj v prípade kúpnej zmluvy, ako súčasť obchodného celku, že aj kúpna zmluva bola uzatvorená platne. Tu súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax súdov SR, ktorými sú obdobné zmluvy tiež posudzované ako uzatvorené platne. Uvedený právny názor súdu je odrazom aj zachovania právnej istoty, ako garancie predvídateľnosti práva.

47. V zmysle intencií odvolacieho súdu, okresný súd riešil aj otázku vzájomnej viazanosti týchto dvoch zmlúv, ktorá skutočnosť má dopad na ich ďalšiu ne/existenciu pri zániku niektorej zmluvy z tohto obchodného celku.

47.1. Okresný súd je toho názoru, že v prípade uvedených dvoch zmlúv, ktoré tvoria obchodný celok, je jednoznačne preukázaná ich vzájomná závislosť, ktorá preukázateľne vyplýva z kúpnej ceny osobného motorového vozidla, ktoré bolo predmetom financovania a poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorý je rozdielom kúpnej ceny 28.084,00 Eur a úhradou vykonanou žalovaným vopred v sume – 7.021,00 Eur, čo predstavuje poskytnutý úver na dofinancovanie kúpnej ceny v sume 21.063,00 Eur (28.084,00 Eur – 7.021,00 Eur). S poukazom na uvedené súd preto vyslovil jednoznačný záver o preukázanej vzájomnej viazanosti uvedených dvoch typov zmlúv, ktoré tvoria jeden obchodný celok s poukazom aj na tú skutočnosť, že bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na financovanie kúpnej ceny motorového vozidla, jednoznačne žalobcom zakúpeného a odovzdaného žalovanému.

47.2. Je síce pravda, že žalobca v konečnom dôsledku uhradil pôvodnému vlastníkovi nižšiu sumu, ako už bolo uvedené dňa 18.03.2016 vykonal úhradu len v sume 20.431,11 Eur a to z dôvodu, že kúpna cena bola čiastočne hradená aj spracovateľským poplatkom v sume 631,89 Eur, avšak uvedené podľa názoru súdu nemá žiaden dopad na viazanosť zmlúv uzatvorených medzi stranami sporu, pretože úhrada doplatku kúpnej ceny zo strany žalobcu voči pôvodnému vlastníkovi sa riadi samostatným zmluvným vzťahom existujúcim medzi žalobcom a pôvodným vlastníkom, ktorého podmienky nebolo potrebné v tomto konaní bližšie skúmať. V konečnom dôsledku ale bol uhradený doplatok v celom rozsahu 21.063,00 Eur, avšak žalobca uhradil len sumu 20.431,11 Eur a zvyšok 631,89 Eur bol uhradený žalovaným, ktorému v zmysle zmluvných podmienok vzťahujúcich sa k viazanému spotrebiteľskému úveru, vznikla povinnosť úhrady spracovateľského poplatku, ktorý žalovaný aj uhradil, len si ho neponechal žalobca, ale slúžil ako čiastočná úhrada doplatku kúpnej ceny pôvodnému vlastníkovi. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalobca sa stal vlastníkom osobného motorového vozidla v hodnote 28.084,00 Eur a len úhradou (vykonanou žalobcom) len v sume 20.431,11 Eur, keďže sumu 7.021,00 Eur a aj sumu 631,89 Eur preukázateľne uhradil žalovaný. Žalobca ale žiadal od žalovaného vrátenie celého poskytnutého úveru, t. j. rozdielu medzi kúpnu cenou 28.084,00 Eur a úhradou 7.021,00 Eur. Aj uvedené svedčí o závere viazanosti oboch zmlúv, tvoriacich jeden obchodný celok.

47.2.1. Aj napriek tomu, že žalobca uhradil pôvodnému vlastníkovi len sumu 20.431,11 Eur, uvedené nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť vzájomnú závislosť týchto dvoch zmlúv uzatvorených medzi stranami sporu, pretože v danom prípade sa jedná o samostatný vzťah medzi žalobcom a treťou osobou, ktorý ale nemá žiaden dopad na zmluvný vzťah strán sporu. Je logické, že žalobca je motivovaný výhodnosťou pre jeho osobu pri takomto financovaní kúpnej ceny (ako už bolo uvedené vlastníkom osobného motorového vozidla s kúpnu cenou 28.084,00 Eur sa stal len po jeho úhrade v sume 20.431,00 Eur), ktorá je navyše úročná, teda žalovaným mala byť uhradená vyššia suma ako bolo poskytnutá (v tomto prípade 29.615,25 Eur – čl. 23). Na druhej strane sa ale žalobca zároveň vystavuje aj riziku nevrátenia poskytnutej sumy, ako aj vzniku ďalších výdavkov (v súvislosti napr. s dražbou), čo je aj prípad tohto konania. Podľa názoru pre posúdenie vzájomnej závislosti predmetných dvoch zmlúv nie je ani podstatné, či kúpna cena bola vyplatená v celom rozsahu z poskytnutého úveru a žalobcovi by zostal spracovateľský poplatok, alebo spracovateľský poplatok, ktorý žalovaný preukázateľne uhradil, bol tretím subjektom započítaný na úhradu časti kúpnej ceny a následne bola žalobcovi fakturovaná len suma rozdielu, po zohľadnení aj platby predstavujúcej spracovateľský poplatok, podstatná je vzájomná

závislosť výlučne uvedených dvoch zmlúv, ktorá podľa názoru súdu jednoznačne preukázaná bola aj s odkazom na kúpnu cenu, predmet financovania a sumu poskytnutého úveru.

47.3. S poukazom na uvedené, ďalší vzťah vzniknutý medzi žalobcom a treťou osobou, pre toto konanie podstatný nie je, že ktorého dôvodu sa preto súd bližšie týmto zmluvným vzťahom ani nezaoberal.

48. Rovnako v zmysle intencií odvolacieho súdu sa súd zaoberal náležitosťami zmluvy, ktorých absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

48.1. Súd dospel k názoru, že v zmluve absentujú podstatné náležitosti majúce za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť. V prvom rade je to adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c), ďalej je to identifikácia osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom (§ 9 ods. 2 písm. e), potom je to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (táto vyplýva len zo splátkového kalendára) - § 9 ods. 2 písm. k). Súd poukazuje aj na to, že z výpočtu RPMN vykonaného Národnou bankou Slovenska vyplýva, že údaj o RPMN je v zmluve uvedený nesprávne. Túto skutočnosť ale právna zástupkyňa žalobcu namietala, pretože vo výpočte nebola zohľadnená zmena úrokovej sadzby. Súd v smere odstránenia tejto nezrovnalosti nevykonal ďalší dotaz na Národnú banku Slovenska, pretože dokazovanie v tomto smere už považoval za nadbytočné, s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že na prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je postačujúce čo i len jedno porušenie zákonného ustanovenia uvedeného v § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom súd poukázal hneď na viaceré porušenia, ktoré majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd nevykonal dokazovanie ani vo vzťahu preukázania následku na hodnotu RPMN, ak žalobca síce poskytol žalovanému úver v sume 21.063,00 Eur, ale plnenie voči tretej osobe vykonal len v sume 20.431,11 Eur. Súd je toho názoru, s poukazom na zamietnutie žaloby, že akýkoľvek právny názor vyslovený v tejto veci by nezmenil rozhodnutie súdu a bol by prípadne podstatným len vtedy, ak by súd zaviazal žalovaného povinnosťou plnenia, čo sa ale nestalo.

49. Ďalej sa súd zaoberal aj otázkou zosplatenie úveru, ktorého platnosť namietal žalovaný, ktorý zároveň poukázal aj na nedostatočné skúmanie jeho bonity.

50. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

52. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

53. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti

splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

54. V tomto smere súd poukazuje na to, že samotná zákonná úprava kladie dôraz na to, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných nielen od spotrebiteľa, ale aj na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Týmto sa má zaručiť určitá ochrana spotrebiteľa (prostredníctvom odborného konania veriteľa), aby sa spotrebiteľ opakovaným (možno až nekontrolovateľným) vstupovaním do úverových vzťahov nedostal do stavu neschopnosti splácať jeho záväzky a teda absolútnej jeho insolventii so všetkými negatívnymi následkami. Týmto sa samozrejme chráni aj sám veriteľ, ktorý poskytne úver len osobe, u ktorej je predpoklad, že finančné prostriedky aj veriteľovi vráti.

55. Súd zároveň poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus, J. M., N. B., L. M. z 18.12.2014, vykladajúc Článok 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, v ktorom (okrem iného) uviedol aj, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihladením ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či ide o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úverovej schopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej situácii záujemcu o úver. Avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé o sebe kvalifikované ako dostatočné, pokiaľ nie sú podopreté žiadnymi dokladmi.

56. V konečnom dôsledku súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS 530/2024 kde Ústavný súd SR odkazuje na dôsledné posudzovanie bonity spotrebiteľa tak, že veriteľ sa neuspokojí len so získaním údajov (všetkých – ods. 32 odôvodnenia), ale tieto je potrebné aj správne vyhodnotiť s tým, že Ústavný súd SR konštatoval aj povinnosť ex offa sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu (ods. 41 odôvodnenia).

57. Žalobca až na výzvu súdu predložil doklady, ako aj doplnil skutkové tvrdenie týkajúce sa skúmania bonity žalovaného (čl. 383 -385), z ktorých je preukázané, že žalobca mal preukázaný len čistý mesačný príjem žalovaného. Tento predstavoval sumu 809,02 Eur, z ktorého uhrádzal pravidelne mesačnú splátku poistenia 111,58 Eur a 1 x ročne + k tomu odložená splátka v sume 7.021,00 Eur. Výdavky všetkých subjektov boli uvádzané v sume 300,00 Eur, o aké výdavky sa jedná, to bližšie preukázané nebolo. Po odpočítaní len uvedených súm, žalovanému zostávala suma 397,00 Eur, ktorú aj keď by si odložil v celom rozsahu, do roka by nevedel ušetriť sumu 7.021,00 Eur - mesačná odložená splátka (397,00 Eur x 12 = 4.764,00 Eur). Súd poukazuje aj na to, že veriteľ nemal absolútne žiadnu vedomosť o reálnych výdavkoch žalovaného, súd preto konštatuje, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou pred uzatvorením úverovej zmluvy. Je potrebné sa stotožniť aj s vyjadrením žalovaného, že žalobca si nepreveroval ani jeho úverovú zaťaženosť, pretože takéto doklady do konania predložené neboli.

58. Súd je toho názoru, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak veriteľ komplexne zhodnotí potenciál spotrebiteľa splácať úver, kde samozrejme bude vychádzať z individuálnych (preverených) informácií. Naproti tomu za neodbornú starostlivosť možno považovať nedostatočné, nekvalitné preverenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, čím v konečnom dôsledku sám veriteľ pristupuje rizikovo aj k vlastným zdrojom, ktorých návratnosť je už vopred ohrozená. V tomto prípade sa veriteľ nemôže ani spoliehať na to, že spotrebiteľ mu je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch povinný poskytnúť pravdivé údaje, keďže ten istý zákon kladie za povinnosť samotnému veriteľovi zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver, požadovať doklady k jeho tvrdeniam, tieto si prípadne zabezpečiť z verejne dostupných zdrojov a nielen sa spoliehať na tvrdenia spotrebiteľa.

59. S ohľadom na uvedené, súd preto prijal záver, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pretože z dôvodu nedostatku individuálne preverených výdavkov žalovaného nemohol ani správne posúdiť schopnosť žalovaného splácať úver. Zákonným následkom takéhoto konania žalobcu je nemožnosť žiadať zaplatenie úveru naraz, k čomu ale žalobca pristúpil.

60. Žalovaný namietal aj zákonnosť postupu pri zosplatnení úveru. V tomto smere súd uvádza, že minimálne absentuje doklad preukazujúci odoslanie prvej výzvy, ako ani nie je jednoznačne uvedené pre splatnosť ktorej splátky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Súd sa ale zákonnosťou zosplatnenia úveru bližšie nezaoberal, pretože akýkoľvek záver (ak by aj boli dodržané zákonné predpoklady k zosplatneniu úveru, by už nezmenil vyššie uvedený názor o zákonom následku nemožnosti požalovať jednorazové zaplatenie úveru, z dôvodu porušenia povinností zo strany žalobcu. V konečnom dôsledku, skutočnosť, či bol úver zosplatnený platne alebo nie, nemá ani dopad na výsledok sporu.

61. V otázke zosplatnenie úveru (ak by k nemu došlo aj platne) sa súd nestotožňuje s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že takýmto zosplatnením úver zanikol. Zosplatnenie nespôsobuje zánik úveru, ale len zmenu jeho zmluvných podmienok, kedy dlžník nemá možnosť úver splácať postupne, ale musí ho uhradiť naraz, pričom výsledná – zosplatnená suma je odrazom všetkých dohodnutých zmluvných podmienok, vrátane úroku.

62. Ak súd prijal záver, že žalobca nemohol úver zosplatiť, pre vyššie uvedený zákonný následok, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere trvala až do 15.03.2022. Počas tohto obdobia žalobca ale odobral žalovanému predmet kúpy a tento vydražil dňa 01.06.2019. Podľa názoru súdu momentom nadobudnutia vlastníckeho práva treťou osobou zanikla kúpna zmluva, z dôvodu straty vlastníckeho práva žalobcu k predmetu kúpy.

63. Ako už bolo uvedené, strany sporu neuzatvorili výlučne len spotrebiteľský úver, ale jedným zmluvným vzťahom bol uzatvorený tak spotrebiteľský úver, ako aj kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva predmetu financovania zo žalobcu na žalovaného s tým, že strany sporu platne uzatvorili aj výhradu vlastníctva (v písomnej forme, vzťahujúcej sa na hnutelnú vec).

63.1. Výhrada vlastníctva žalobcu má len akcesorickú povahu a preto nemôže existovať bez hlavnej kúpnej zmluvy, kedy k prevodu vlastníckeho práva malo dôjsť až zaplatením kúpnej ceny, resp. všetkých jej splátok s príslušenstvom. Pokiaľ by sa malo jednať hoci len o zaplatenie kúpnej ceny (ktorého nároku sa žalobca v tomto konaní preukázateľne domáha), následne mal ale nastať prevod vlastníckeho práva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný síce mal až do prevodu vlastníckeho práva na tretiu osobu v dôsledku dražby, k predmetu financovania postavenie detentora, teda mal len „čakateľské právo“, ale podľa ktorého sa mal stať vlastníkom až po tom, ako zaplatí kúpnu cenu (v tomto prípade kombinovaného zmluvného vzťahu nielen kúpnu cenu, ale aj navýšenie o úroky v zmysle zmluvných podmienok).

64. Zo zmluvných podmienok jednoznačne vyplýva, že povinnosti v tomto zmluvnom vzťahu nevyplývali len žalovanému (spočívajúce v platení podľa dohodnutých zmluvných podmienok, ktorými sú mesačné splátkami slúžiace ale na úhradu kúpnej ceny); povinnosti z tohto zmluvného vzťahu vyplývali aj žalobcovi a to rešpektovať čakateľské právo kupujúceho a po splnení zmluvných podmienok umožniť žalovanému nadobudnúť vlastnícke právo k predávanej veci. Táto povinnosť okrem iného, zahŕňa najmä zákaz scudzenia tejto veci na inú osobu bez toho, aby osoba nadobúdateľa, bol povinný rešpektovať čakateľské právo kupujúceho.

65. V konaní nebol spor o tom, že predmet financovania – osobné motorové vozidlo bolo odpredané tretej osobe. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná, ako aj vyplýva z predložených listinných dokladov – predovšetkým potvrdenie o vydražení (č. I. 38). Dobrovoľná dražba sa konala dňa 01.06.2019 v rámci ktorej bolo osobné motorové vozidlo (predmet financovania) vydražené za 8.200,00 Eur s DPH a zároveň došlo k zmene vlastníka bez povinnosti rešpektovať čakateľské oprávnenie žalovaného, čo žalobca v konaní nielenže netvrdil, uvedené ani nepreukazoval žiadnymi dokladmi, že osoba, ktorej bolo odpredané osobné motorové vozidlo, rešpektuje čakateľské právo žalovaného a v prípade, ak žalovaný uhradí celú kúpnu cenu (minimálne), bude umožnené žalovanému nadobudnúť vlastnícke právo v zmysle záväzkového vzťahu.

66. Súd je toho názoru, že predajom predmetu kúpy tretej osobe bez povinnosti rešpektovania čakateľského oprávnenia žalobcu sám žalobca spôsobil zánik kúpnej zmluvy. S odkazom na § 52a ods. 2, podľa ktorého zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie (čo je aj prípad tohto konania) spôsobuje zánik ostatných závislých

zmlúv (v tomto prípade viazaného spotrebiteľského úveru). Aj keď sa súd nestotožnil s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru došlo k zániku zmluvy o spotrebiteľskom viazanom úvere, pokiaľ by tomu aj tak bolo, nastal by rovnaký následok v zmysle citovaného § 52a ods. 2 OZ, len v opačnom poradí.

67. Ak by tomu tak nebolo, nastala by situácia, že žalovaný by splnil svoj záväzok voči žalobcovi v plnom rozsahu (či už s prihliadnutím aj na beuzúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere), teda uhradil by minimálne kúpnu cenu v plnom rozsahu, následkom čoho nastupuje zmluvná povinnosť žalobcu previesť svoje vlastnícke právo na žalovaného, ktorý by si ale takúto povinnosť preukázateľne splniť nemohol, keďže nie je už vlastníkom osobného motorového vozidla, teda žalovaný by nedostal zmluvne dohodnuté protiplnenie. Zánik oboch zmlúv inak ako splatením, má za následok zánik žiadať plnenie z ktorejkoľvek zo zmlúv tvoriacich obchodný celok, s odkazom na zmluvné podmienky, keďže daná zmluva so zmluvnými podmienkami tak, ako boli dohodnuté už preukázateľne neexistuje. Ak žalobca sám spôsobil zánik kúpnej zmluvy a to ešte v čase existencie viazaného spotrebiteľského úveru, teda konal v rozpore so zákonom, nebolo možné žalobe vyhovieť ani v častiach výdavkov a poplatkov, ktoré mu vznikli v súvislosti s odňatím a dražbou osobného motorového vozidla. Okresný súd preto opäť žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

XX. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola zamietnutá z dôvodov uvedených vyššie, súd sa preto nezaoberal ďalšími námietkami zo strany žalovaného, napr. v otázke podhodnoteného predaja osobného motorového vozidla, pretože táto otázka by bola podstatná len pre prípad, ak by súd zaväzoval žalovaného na plnenie. Rovnako sa súd nezaoberal ani zisteným nedostatkom v sume, ktorú mal žalovaný uhradiť, pretože suma uvedená na č. l. 177 je 12.551,62 Eur, avšak z jednotlivých výpisov vyplývajú úhrady spolu v sume 12.637,62 Eur (rozdiel je vo vykazovanej úhrade 666,48 Eur, avšak z výpisu vyplýva úhrada v sume 822,48 Eur, ako aj pri vykazovanej úhrade v sume 111,86 Eur, podľa výpisu bola v daný deň vykonaná úhrada v sume 144,86 Eur), pretože aj tieto nezrovnalosti by bolo potrebné riešiť len pre prípad, ak by súd zaväzoval žalovaného na doplatok a to za účelom jednoznačného ustálenia žalovaným vykonaných úhrad.

69. Súd na záver k žiadosti žalobcu o odmietnutie odporu žalovaného uvádza, že ak odpor bol podaný voči platobnému rozkazu upomínacieho súdu, po tom, ako bola vec postúpená okresnému súdu už nebolo možné rozhodnúť okresným súdom o odmietnutí odporu. Takéto rozhodnutie mohol prijať len upomínací súd (§ 12 zákona č. 307/2016 Z. z.), ktorý ale podaný odpor neodmietol a vyzval žalobcu na pokračovanie v konaní. Sám žalobca navrhol pokračovať v konaní, a preto bola vec (po zrušení platobného rozkazu zo zákona z dôvodu podaného odporu) postúpená okresnému súdu, v ktorom štádiu sa súd už nemohol zaoberať vecným odôvodnením odporu, keďže platobný rozkaz bol už zrušený zo zákona (§ 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z.).

70. Podľa § 147 ods. 4 CSP, vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

71. Ako už bolo uvedené, žalovaný vo svojich vyjadreniach - aj po zrušujúcom uznesení opakovane uvádzal, že si nárokuje od žalobcu aj vydanie bezdôvodného obohatenia a úžery. V tejto časti sa jedná rovnako o vzájomnú žalobu, ktorá ale nespĺňa náležitosti riadneho návrhu, ale ktorá podľa svojho obsahu, môže byť žalobou vo veci samej, po odstránení väd. Súd preto v tejto časti vzájomnú žalobu vylúčil na samostatné konanie tak, ako to vyplýva z výroku č. 3 tohto rozsudku.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

75. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola opäť zamietnutá, žalovaný bol v konaní (ktoré je posúdené ako jeden celok) úspešný v plnom rozsahu,

keďže žaloba bola opätovne zamietnutá, z ktorého dôvodu mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanému v konaní žiadne trovy konania nevznikli, z ktorého dôvodu súd rozhodol a contrario podľa citovaného ustanovenia tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

2

15Csp/18/2020

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.XX
15Csp/18/2020-509

IČS: XXXXXXXXXXXX

P o u č e n i e :

Proti výroku č. 1 a 2 tohto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).

Proti výroku č. 3 tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Leviciach, dňa 25. júla 2025
S u d k y ň a

Mgr. Mariana Pondelová